

Lars Olsen um Fróða: Ímyndin av føroyskum landsliðsleikara

Lars Olsen og Fróði Benjaminsen hava samstarvað á landsliðnum síðani 2012, tá ið undankappingin til HM í Brasilia byrjaði

NELI HELDARSKARÐ

Lars var skemtingarsamur, tá ið Sosialurin fekk orðið á hann undan venjingini hósmorgunin. Spurdur, um Fróði byrjar inni og spælir sín landdyst nummar 84 og yvirtukur dystarmetið, helt Lars soleiðis fyri:

– Eg havi lovað at hildið tað loyniligt fyri Tróndi (Tróndur Arge, ítróttarredaktørur í Miðla-húsinum). Skemt til síðis, sum støðan er beint nú, so byrjar Fróði inni leygardagin, segði Lars Olsen, tá ið Tróndur Arge var hjástaddur.

Undangongumaður

Lars spardi seg ikki við lovprís-ingum, tá ið hann varð spurdur um, hví Fróði er rætti liðskiparin á føroyska landsliðnum.

–Fyrst og fremst er tað tað hans-ara leikháttur, ið er sum stoyptur til føroyska landsliðið. Hann er ein framúr góður kempari, og hann rennur, til hann er um at detta um. Samstundis skulu vit ikki gloyma, at afturat hesum er Fróði eisini ein góður fót bólt sleikari. Fróði er undangongumaður og gevur ongantið upp. Tískil er Fróði ímyndin av einum føroyskum landsliðsleikara, sigur Lars Olsen.

Liðskiparar hava sum oftast hægri tign enn vanligi leikarin á

liðnum. Samstarvið ímillum Lars og Fróða riggar væl.

– Vit tosa sjálvandi saman av og á um ymisk viðurskifti. Sum venjari taki eg sjálvandi tær týðningarmiklu avgerðirnar viðvíkjandi liðnum, men eg lurti eisini eftir, hvat leikararnir hava upp á hjarta. Serliga lurti eg eftir teimum meira royndu á liðnum, sum hava spælt nógvar dystir, og har er Fróði ein teirra, sigur føroyski landsliðsvenjarin.

Tað er ikki ofta, at landslið hava 37 ára gamlar útileikarar, ið framvegis megna at halda støðið. Lars heldur, at Fróði framvegis megnar at vera við, tí at hann hevur ansað so væl eftir sær sjálvum.

– Fróði hevur ansað væl eftir sær sjálvum. Hann hevur livað sunt og hildið sær í góðum kropsligum standi. Fróði er eisini sloppin undan teimum allar verstu skaðunum, sum er týðningarmikið fyri, at ein leikari kann spæla so leingi. Eg veit um onnur dømi, har leikarar hava spælt heilt til teir blíva 40 ár. Men vit fáa at siggja, um Fróði spælir so leingi, tí at tað veit hann helst best sjálvur, segði Lars Olsen at enda um 37 ára gamla landsliðsliðskiparan, Fróða Benjaminsen.

NELI@SOSIALURIN.FO

Christian L. Holst: Fróði gongur á odda á vøllinum

Ein, sum hevur spælt við Fróða Benjaminsen á landsliðnum í nógv ár er føroyski danin, Christian Lamhauge Holst. Christian dylur ikki fyri, at Fróði hevur havt sera stóran týðning fyri Føroyar øll hesi árin.

– Fróði hevur havt sera stóran týðning fyri føroyska landsliðið. Føroyar skulu hava eitt landslið, sum arbeiðir gróthart og ikki leggur petti í, hvørjum spælt verður ímóti. Her er Fróði ein sonn fyrimynd, tí at hann leggur onki ikki í, hvørjum hann spælir ímóti, og hann kempar og tekur lut í øllum nærdystum. Hann bakkar ikki fyri nøkrum, sigur Christian Holst, tá ið vit finga orðið á hann undan landsliðsvenjingini hósmorgunin.

Christian Holst vísir eisini á, at Fróði ikki er liðskiparin, sum tosar alla tíðina. Heldur er tað á vøllinum, at hann gongur á odda.

– Fyrst og fremst er Fróði ein, sum gongur á odda á vøllinum. Hann er ikki ein, sum tosar alla tíðina og sigur hvussu alt skal gerast. Heldur roynir hann at eggja viðleikararnar og syrgja fyri, at allir eru klárir til dyst. Fróði umboðar sín liðskiparaleiklut við sín-um avrikum á vøllinum. Summir liðskiparar hava kanska lyndi til at tosa ov nógv, men tað ger Fróði so als ikki, sigur Christian Holst.

Hann heldur somuleiðis, at leikhátturin hjá Fróða hevur nógv at siga fyri hinar á liðnum.

– Til dømis eri eg sjálvur ikki tann leikarin, sum vinnur serliga nógvar nærdystir og takklingar, og tí hevur tað verið sera týðningarmikið fyri meg at hava ein sum Fróða á liðnum. So kann eg taka mær meira av tí offensiva og gera um meg har, sigur Christian Lamhauge Holst at enda.

Fróði Benjaminsen HEVUR VERIÐ 600 FERÐIR Í FREMSTU RØÐ

FÓTBÓLTUR *Nýggi metmaðurin er fegin um, at hann slapp at vera partur av nýggja landsliðnum, men í heyst fer hann at takka fyri seg – bæði á landsliðnum og í landskappingini*

JÓANNES HANSEN

Tá ið fót bólt landsliðið leygarkvøldið fer at spæla ímóti Grikkalandi, verður tað enn einaferð Fróði Benjaminsen, sum fer at ganga á odda fyri føroyska liðið inn á vøllin, og tað er nakar ivi um, at tað verður Fróði Benjaminsen, sum fer at ganga undan í stríðnum fyri at røkka góðum úrsliti. Soleiðis plagar tað at vera, og Fróði er uppsettur at gera sitt til, at tað enn einaferð skal eydnast at røkka góðum úrsliti ímóti Grikkalandi:

– Vit vístu niðri í Grikkalandi, at tað ber til, hóast vit eru undirtippaðir. Í mars taptu Føroyar tepurt í Rumenia. Tá var eg ikki við, men at Rumenia vann so tepurt sum 1-0 er staðfesting av, at vit hava møguleika ímóti øllum, sigur Fróði Benjaminsen. Liðformaðurin setir dystarmet ímóti Grikkalandi, og hann er púra avgjörður, tá ið tosað verður um framtíðina sum fót bóltsspælari á hægsta støði:

– Eg spæli hetta kappingarárið aftrat. So fari eg at takka fyri meg – bæði í HB og á landsliðnum. Eg verði 38 ár í desember, og eg eri avkláraður um hesi viðurskiftini. At tað hevur borið til at vera við á hægsta støði so leingi eigur familjan sín stóra lut í. Konan og børnini hava funnið seg í, at maðurin og pápin hevur verið so nógv upptikin av fót bóltinum. Nú er tíð uppá, at eg verði meiri saman við teimum og minni á fót bóltsvøllinum.

Tað vil við øðrum orðum siga, at síðsti dysturin hjá Fróða í landskappingini verður í 27. og seinasta leikumfari, sum er ásett at vera leygardagin 3. oktober. Tá eigur HB heimavøll ímóti FC Suðuroy. Síðsti landsdysturin í ár verður á Tórsvølli sunnudagin 11. oktober. Rumenia verður gestur. Um heilsan verður til tað, so verður hetta síðsti fót bóltsdysturin av øllum hjá Fróða Benjaminsen á hægsta støði.

– Eg rokni ikki við, at tað nakrantíð verður soleiðis, at eg sleppi fót bólt-

inum heilt. Kanska verður møguleiki at vera venjari. B skeiðið er liðugt, og ætlanin er at taka A prógvíð eisini.

Stóru tølini

Liðformaðurin fer leygarkvøldið at umboða føðilandið fyri 84. ferð. So ofta hevur eingin annar føroyingur spælt á landsliðnum.

Fróði er eisini tann føroyski spæl-arin, sum tilsaman hevur spælt flest dystir á hægsta støði. Samlaða talið er nett 600. Tá ið HB og NSÍ sunnudagin spældu 1-1 í Gundadali var tað dystur nummar 400 hjá Fróða í landskapp-ingini í bestu deildini. Og so eru tað hinir dystirnir:

81 í steypakappingini, 12 í euro-peisku meistarakappingini, 10 í Inter-toto kappingini, 5 í UEFA Cup, 3 í europeisku liguni, 5 størsteypadystir, 1 í Atlantic Cup og so eru tað 83 lands-dystir.

Umframt hesar 600 dystirnar hevur Fróði spælt 16 landskapp-ingardystir í fremstu røð í Íslandi. Tað var í 2004, tá ið hann umboðaði Fram í Reykjavík. Tá fevndi íslenska kappingin um átjan umfór. Í einum dysti var hann ikki við, og einaferð var hann leikbannaður.

Tølini eru stór, og í knappari vend hevur tað ikki eydnast at funnið nakran føroyskan spælara, sum hevur verið so ofta í fremstu røð sum Fróði Benjaminsen. Millum teir, sum eru eitt sindur niðanfyri lið-formannin, eru Egil á Bø (554), Heðin á Lakjuni (552) og Jákup á Borg (547).

– Eg havi ikki gáað um, at eg nú havi spælt 600 dystir, fyrrrenn nú tú sigur mær tað. Eg visti heldur ikki, at tað var landskappingardystur numm-ar 400 hjá mær, tá ið vit spældu ímóti NSÍ sunnudagin.

Tað hevur fleiri ferðir ljóðað, at tú hevur havt ætlanir um at gevast?

– Tað er satt, at eg havi havt ætlanir um at gevast á landsliðnum. Onnur hava ivaleyst hugsað meiri um møguleikan hjá mær at seta met í landsdystum, enn eg havi gjørt sjálvur. Í fyrraárið ætlaði eg at siga

landsliðnum farvæl, men nú eri eg fegin um, at eg ikki gjørdi tað. Teir heittu á meg um at taka eitt tørn aftrat, tí tað eru so nógvir ungir spæl-arar á liðnum, sum av náttúrligum orsökum ikki hava so nógvar royndir. Eg játtaði, og tað eri eg sera fegin um.

Tí tað nú ber við sær, at tú eigur metið í landsdystum?

– Tað er ein veruleiki, og sjálvandi er tað hugaligt. Í hesum førinum hugs-aði eg fyrst og fremst um, at eg hesi bæði seinastu árin havi verið partur av liði, har leikliga framgongdin hevur verið ógvuliga stór. Førlaikarnir hjá ungu monnunum eru væl betri, enn teir vóru, tá ið eg spældi fyrstu ferð á landsliðnum í 1999. Nú megnar liðið meiri at spæla fót bólt, og harvið sparka vit nógv minni. Spælarnir verða betri skúlaðir í feløgnum, og teir súgva altjóða royndir til sín longu á U15 landsliðnum.

Hvør er hvøvuðsorsøkin til, at úrslitini seinastu ferðirnar hava verið so markant betri?

– Vit liva alla tíðina við tí møgu-leikanum, at stóru mótøðuliðini skulu vinna stórt á okkum. Hvør dysturin livir í so máta sitt egna lív. Tað valdast eitt nú, um vit beinanvegin fáa eitt mál ímóti okkum, um vit orsaka av reyðum korti verða undirmannaðir beinanvegin og so víðari. Tølini siga, at tað gongur rætta vegin, og tað eru tað fleiri orsøkir til, sigur Fróði Benjaminsen, og hann heldur fram:

– Orkan er grundarlagið, og hon er meiri, nú vit venja mest sum alt árið, og tað verður farið undir landskapp-ingina so tíðliga á várinum. Bóltfør-leikin og evnini at hugsa skjótt eru av stórum týðningi. Vit eru oftast undir stórum trýsti. Lars Olsen hevur lagt stóran dent á, at vit skulu verða betri at spæla okkum út fyrsta trýstinum. Tað vil siga, at vit skulu bjóða okkum til og hjálpa hvørjum øðrum, og at vit skulu duga við einari snaring ella kropsfintu at sneiða okkum burturúr tronganum. Um tað eydnast í fyrstu atløgu, so verður tað beinanvegin opnari og lættari. Inntil fyri ikki so